

Hüsamettin Günaçtı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.01.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hüsamettin Günacı

Aslen Trabzon'lu olup, İstanbul Beykoz doğumludur.

Bahçelievler lisesi mezunu olan şair, bir meslek kuruluşunda genel sekreter olarak görev yapmaktadır.

"Damlacıklar" ve "İnadına Tebessüm" adlı iki şiir kitabı yayınlanan şairin, Karadenizli şairlerin şiirlerinin toplandığı "Maviye yolculuk" antolojisinde de şiirleri yer almaktadır.

' Ah Sen! '

bazen kuşluk vakti
Sarayburnunda
demli çayda şeker,
bazen Galata Köprüsünde
balık tutan bir çocuk,
Çiçek Pasajında buzlu badem,
Sütlücede uykuluksun.

gecede güneş,
gündüzde ay,
lívarda balık,
teknede ağsın.
kimi gün Balıkçılısın delifişek,
kimi gün Boğazda fenersin
durup çakan.

ama bilirim; en çok
martı olmayı seversin,
İstanbul üstünde
kanat çırpın...

Hüsamettin Günaçtı

' Beklerken

beklerken seni;
çamurdan çanak yapar bir Hitit köylüsü
işveli bir Romalı Kız lir çalar
şiiirler yazılır Afrodit'e güzelliğini öven
köz köz olur ateş tam tavında
Asurlu bir usta demir döver

beklerken seni
su filize yürür
çiçeklenir bahar dalı
leylekler yuvalanır ağaçlara
gürültüyle çağlar dere
bin bir şekil verir taşlara

beklerken seni;
bulutlar akar göğümnden
griyi boğar bir duru mavilik
durdururum hayatın çarkını
kanatlanır göğsümnden
haylaz bir Yalıçapkını

beklerken seni;
sarıyır yapraklarım, mevsim hüzün mevsimi
sert eser rüzgâr, düşerim dalımdan
birbirine küser gündüzle gece
eylül'ü gösterir takvimler
saatler durur sensizliği beş geçe...

Hüsamettin Günaçtı

' Çay

çay isterim;
suyu Zıgana'dan
demi İstanbul kadar yoğun
buram buram sen kokan

çay isterim;
harmanında Kız Kulesi'nin hüznü
bardağında dudağının izi
dumanı sen tüten

çay isterim;
yüz yıllık yalılar kadar efkârlı
her yudumu sen gibi esrarlı
simit peynirle Boğaza karşı içilen...

Hüsamettin Günaçtı

- ay Bahçesi -

Çiçeklerin arasında kaybolacağız bugün
düzelt sandalyeleri garson bey
ser masanın örtüsünü
getir bize demli birer çay
salıncakta sallandık diye de gülme sakın
ocuğuz biz bugün
ya da sen öyle say...

Hüsamettin Günaçtı

' İklimsiz

şehrime gel...
gel buraları yağmurlu
çevir gökyüzüne yüzünü
bak
sırılsıklam bir sağanak
yokluğunu yıkıyor;
- sessiz sessiz
iklimsizim...
ve hüznün yağıyor şehrime
sebepsiz yere;
- sensiz sensiz
kapattım şemsiyemi
gel...
kimliksizim...

Hüsamettin Günaçtı

' İmkânsıza İnat

her sabah horozlar öttüğünde
dallarına kuşlar konsun isterim
ve her yeni gün gülümsese yüzüne
güneş seni selâmlasa derim
bir yaşayıp bin düşünsem ve haykırsam
"insan âşık olmalı yeniden imkânsıza inat"
ve seslensem sana telâşsız
"haydi doğ, yenilen; daraldı vakit, azaldı saat"

mutlu olsa toprak, ağaç mutlu
kelebek, sincap, köstebek... sen mutlu olsan
umutlu olsan, martı ol kanatlan gel desem
gel buraları yağmurlu desem
çevirsen güzel yüzünü gökyüzüne
seyretsen hüzün yağmurlarını sessiz sessiz
ve mırıldansan;
"ıslanacaksa insan
sırılsıklam bir sağanakla ıslanmalı"...sebepsiz...

Hüsamettin Günaçtı

' Ömür

sevgi yüklü yağmurlar taşısın bulut
el versin ustam hayat aşım
vadesi geçmiş yüzlerce umut
gülmesin arkamdan, çıksın karşıma

ilkyaz günleri gibi koksun toprak
koşuşturayım kelebeklerin peşinden
uçurtmalar uçurayım, gelin gibi süzülen
fırtınalar kopsun ruhumda, içimde bir deli ırmak
tükenmeden ömür, yere düşmeden son yaprak...

Hüsamettin GÜNAÇTI

Hüsamettin Günaçtı

' Sevgili

sevgili; ey deli dolu akan ırmak
ey ele avuca sığmayan çıkmaz sokak
verimsiz toprakların çatlağında saklanan
gözlerimin gölgesindeki ey gözlerden yasak

izin yok, rüyada bile iz yok krallığından
hani... nerede kaldı umut yağmurların
isyanda iklimler bile kuraklığından...

Hüsamettin Günaçtı

' Sonra

meşe palamudu ağacından sarkar
ürkek bir telaşlı sincap
kışlık erzakını ustaca saklar
tekrar çıkartmak üzere topraktan
sonra... sonra ilkbahar gelir
pencere pervazlarını süsler
begonya, fesleğen, sakız sardunya...
ıhlamurlar çiçek açar
incir kokar geceler
ay büyür, küçülür evren
sonra... sonra sonbahar gelir yine
ve yine benim hisseme düşer
dünyanın bütün hüznlerinden birer pay
şanssızlık de, kader de... ne sayarsan say
yine yokluğun demlenir gözümde
benlikte sensizliğe soğur çay...

Hüsamettin Günaçtı

' Sözlür

cebimde günlük düşler,
elimde saklı gülüşler var
farkındayım...
benden hiç söylenmemiş sözlür bekliyorsun
hayata, kim bilir belki de aşka dair
olur, ya da ölür şair)
kızıl şafakları anlatayım istersen
istersen sarı sonbaharın hüznünü
dur dur...en iyisi ıhlamur çiçeklerini
sahi... bilir misin ıhlamur çiçeği ne zaman açar
ama bilirsin eminim bir limon çiçeği nasıl kokar
ve nasıl korkar bir yavru kedi anası terk ettiğinde...

(sözlür ya şiir

-
cebimde günlük düşler,
elimde saklı gülüşler var
benden hiç söylenmemiş sözlür bekliyorsun
farkındayım...
yüz yaşında bir bilge edasıyla
hiç söylenmemiş sözlür bulma telâşındayım...

Hüsamettin Günaçtı

' Yalnızlığım

sevdanın kale burçlarında
umutsuzluğun katledip
kahpece düşlerinden vurduğu
bir kurşun askerdin

yasak yakarışlarımın beyin istilasında
düşman eline düşünce aymazlığım
günahlarımı soyunup
seni kuşandım ey yalnızlığım

saçlarının karanlığına kanadı şehirlerim
düşlerime düştü vakitsiz cemrelerin
yalnız sokaklarıma üşüştü bin gri ölüm
aldandı düşünceler, üşüdü cümlelerim

sindi takvimlerden hoyratça koparılan zaman
tanyerini boğan gündeğumunun sancıları dindi
kıyılarında bıçkın voltalar attığım yalnızlığın
güneşleri söndüren denizlerindeyim şimdi...

Hüsamettin Günaçtı

' Yaşamak

yaramazlık yapar yalnızlığın
seher vaktinin kızıl krallığı
güneşin altın sarısına yenilir
kedilerin uyanır; tembel, umarsız

yoklasan hafızanı acıtır anılar
dağılır alfaben, dilsiz kalırsın
düşlerinin sintinesine sığınıp
katık ederken korkuyu geceye
bahtsızlığına isyan edersin

gül kokar oysa... güzeldir yaşam
hüznü, kederi, acıyı iyi bilirsin de...
göz görmez, söz yetişmez âşıkısan
köşe yastığı, eşikteki terlik, kapı gıcirtısı
kedilerin mırıltısı bile mutluluk verir

okşayıp sarmalar hovarda bir ilkbahar yeli
elleriyle sunar; papatyayı, mor menekşeyi
sesini duyarsın patlayan tomurcuğun
kokusunu çekersin içine sana sunulan hayatın
insan zoru başarmalı dersin...yaşarsın...

Hüsamettin Günaçtı

' Yıldız- I

saklama, korkma bakmam
gözlerindeki halkalara
inan umursamam
varsın vursun aklar şakaklara

yokluğunda adını heceler
dalarım dipsiz karanlıklara
ürperirim yıldızsızsa geceler
belki de kavuşamam şafaklara

fazla bir şey istemem; sadece
gökteki yıldızları indir bana
eğer itiraz ederse gece
sapla gitsin yalnızlığı bağrına...

Hüsamettin Günaçtı

' Yıldız- II

her gidişinde kümelenir hüznüm,
gelir kalbimin orta yerine oturur.
sıkar mengenesini asılır yüzüm,
yalnızlık göğre merdiven olur.
*** **

bilirim her aşk sonrası üzüleceğimi,
yüreğimi yamalı sevdalar eskidir.
geceye baksam bilirim biteceğimi,
kayan her yıldız beni eksiltir...
*** **

Hüsamettin Günaçtı

' Yoksun

yetim Őiirlerde dansediyor hüzün
sen yanımda yoksun
mısralarımda ancak yüzün
ben senden yoksun
gel n'olur acıtsa da her sözün
tenin tenime dokunsun...

Hüsamettin Günaçtı

" Yaşım Daha Onaltıbuçuk "

yollar arnavut kaldırımı, yollar bildik
başımın üstünde atkestanesi, ceviz, meşe
başım dumanlı, başım dik
içimi gıdıklayan çocuk pürneşe
yaşım daha onaltıbuçuk

aşağı bahçelerde; karadut, taflan, nar
sevdiğimin adını kazıdığım köknar
duydum ki yüz yaşına gelmişsin ne çabuk
güzelim gençlik, ille de çocukluk
yaşım daha onaltıbuçuk

hey gidi eski sesimi saklayan koca ihlamur;
söyle eski sevdalılarım matemimi tutsun
hüzünlü bir ney'e eşlik ederken yağmur
tüm ayrılık şarkılarını ardıçkuşu okusun

kimse beni aramasın, bilmesinler nerdeyim
üstünde narin kelebeklerin oynadığı
yüzünü ılık meltemlerin okşadığı
ilk nazlı gelinciğin yanağındaki gamzedeyim

yaşım hâlâ onaltıbuçuk...

Hüsamettin Günaçtı

...Bulduk...

ateşi bulduk
Romaya yazık oldu.
elektiriği bulduk
işkenceye araç oldu.
çeliği bulduk
güçlü güçsüzü hakladı.

icat etmediğimiz
doğuştan bizim olan,
yüreğimizdeki sevgi vardı.
onu da kimseyle paylaşamadık.

her buluş binlerce yılda
meydana geldi.
ama öküzün boynuzunda
dünya daha güzeldi...

Hüsamettin Günaçtı

Acı son

yerine ulaşamayan şiirler
anlamını kaybeder.

Kelebek olamayan Tırtıllar
kaderine kahreder...

Hüsamettin Günaçtı

Ah AŞK

süründeki duygular neden çobansız,
bilmez misin aşk yakalar insanı apansız.
baksana duvarındaki eski kilime,
leopar ceylanı avlamış bile...
Hüsamettin Günaçtı

Ahmet Efendi

kimi gün kumar oynar kahvede,
kimi gün sızar kalır meyhanede.
herkesin sabrı tükendi,
çizmeyi aştın Ahmet Efendi.

arkadaşların da senden beter,
eve toplarsın üçer beşer.
sanki karın hizmetçindi,
çok ayıp ettin Ahmet Efendi.

evde karın, üç çocuk, bir de dede,
para getireceksin diye beklemede.
sen at yarışındasındır garanti,
hayalleri yıktın Ahmet Efendi.

karın on yıldır çile çeker,
yeni almaz yamar, diker.
konu komşu hep söylendi,
hiç umursamadın Ahmet Efendi.

kitap okumadan tek bir hece,
aylak gezersin gündüz gece.
alacaklılar kapıya yüklendi,
artık çok oldun Ahmet Efendi...

Hüsamettin Günaçtı

Akarsu

bizler,
aynı kaynaktan doğan
delişmen sulardık.
kimimiz
çağlayan olduk,
kimimiz
çay olmayı
arar olduk...

Hüsamettin Günaçtı

Altı Kaval üstü Şişhane

Kimi kitap satar
Köprü üstünde.
Kimi de kendini
Köprü altında...

Hüsamettin Günaçtı

Aşk

aşk bahar gibi gelmeli
açarak sevda tomurcuklarını.
heyecanı soluğu olmalı,
hissettirmeli kalp ağrılarını.

puslu gecenin örtüsünü
kaldırmalı üzerimden.
çıkartmalı yalnızlık süngüsünü
sonsuz dek yüreğimden...

Hüsamettin Günaçtı

Aşk nerede?

aşk dağın ardında,
çok uzâklarda,
yolu olmayan bir köy şimdi.

o köy ki her yanı
mayın döşeli.
ağaçları kuru,
yosun kaplı evlerinin
perdeleri hüzünden.
bulutları katran karası,
serilmiş yatıyor
damların üzerinde.
güneşi sırtını dönmüş,
buzuldan ışınları
havada asılı.
insanları birbirini sevmiyor
ya da kavgalı.
yürekleri kanatan yağmurları
acımasız,kırbaç gibi.

aşk nerede,nereye sindi?
söyle! onu sırtından
hançerleyen kalleş kimdi?

aşk dağın ardında,
çok uzâklarda,
yolu olmayan bir köy şimdi...

Hüsamettin Günaçtı

Aşk reğetesı

bir tutam duygu, bir ğimdik umut,
boşver dünya'yı geçmişı unut.
bir ölçek güven, biraz da sevgi gölgesi,
aklında tut, bu aşkın reğetesı...

Hüsamettin Günaçtı

At gitsin

güzel gemi
açıl engine,
hasretimi de atıver
yedi kat derine...

Hüsamettin Günaçtı

Avuntu

neydi anlamı
avuçlarımdaki sıcaklığın
yalnızlık korkusu,
yoksa bir kaçış mı

neydi anlamı
dudaklarıma konan bûsenin
dostça bir dokunuş,
yoksa bir oyun mu

neydi anlamı
yüreğimde uçuşan güvercinin
kafesle sınırlı özgürlük,
yoksa bir avuntu mu...

Hüsamettin Günaçtı

Ayı

ormanda parsel kavgası,
kışlık odun nafakası.

ormanda mangal sefası,
piknik yapma sevdası.

ormanda dolu hayvan,
yok mu bunları avlayan.

ormanda Ayı avı,
ormanı yakar Ayı.

avcı şaşırıp kalır,
hangi Ayı avlanır...

Hüsamettin Günaçtı

Aynı son

kimimiz ticaret'te sanat'ta,
kimimiz tıp'ta hukuk'ta,
kimimiz sokakta boşlukta,
tüketti ömrünü bir solukta...
Hüsamettin Günaçtı

Ayrıl da gel

altılı'da arar kısmetini,
yese de hergün darbesini.
ayrıl da gel diyerek
bitirir elindeki sermayesini.

tam ikiyüz At'a bakar,
sıfırı tüketse eşya satar.
ayrıl da gel diyerek
hipodrom'a neşe katar.

At mı Eşek mi çözemez,
bülteni gözlüksüz göremez.
ayrıl da gel diyerek
zararın hesabını bilemez.

bu işin sonu hüsrân.
ayrıl da gel yüzünden
ayrıldı koca'dan
zavallı Hicran...

Hüsamettin Günaçtı

Azat Ettim

ökse iken,ökseye tutulan bir garip saka kuşunun hikayesi:

* *

önce ardıçkuşu oldu
elma ağacı dallarına
ökseotunu dadandıran.
ne olduysa sonra oldu...

* *

sen ki bir garip saka kuşusun,
duydum ki ökseye tutulmuşsun.
azat ettim seni tutulduğun ökseden
ve ruhundaki prangalardan.

* *

haydi uç minik sakam
özgürsün artık,korkma
bak gökyüzü bir avuç.
ardına bile bakmadan
başı dumanlı mor dağların doruklarından
dahada yükseklerle uç.
yükleyip bir kar tanesinin sırtına
bana da haber uçur.
orda da hüzün yağmurları yağıyor mu?

* *

hem bak bakalım,
aşkın resmini göğün tualine
gözyaşlarımla çizmiştim,
hala yerinde duruyor mu?

* *

düştü hüzün ağacımdan bir yaprak daha,
azat ettim ruhumu tüm karanlıklardan.

* *

sen bir garip saka kuşuydun,
bense;
belki ökseotu,
ya da bir ökse,
belki elma ağacı,
belki de bir ardıçkuşuydum,
-unuttum...

* *

Bilgi notu:

ökseotu: tohumlarını ardıçkuşlarının taşıdığı elma ağacı dallarında barınan bitki.

ökse (1) : kuş tutmakta kullanılan ökseotu macununa bulanmış değnek.

ökse (2) : erkekleri kendine çeken cazibeli kadın.

27.12.2004

Hüsamettin Günaçtı

Bahar Dalı

her bahar dalı çiçeklendiğinde
ağacın aklına meyve düşer
tırtıl dut yaprağını dişler
ustası olur hayatın
uzaklaşır gözden
kozasını itinayla örer
her bahar dalı çiçeklendiğinde
tırtıl ipek, ipek kelebek olur gider.

her bahar dalı çiçeklendiğinde
dönüşürüm ben de
tırtıla ipeğe kelebeğe
acemisi olurum hayatın
aklıma gelirsin birden
elim ayağıma dolaşır, düşerim
gözlerinin taa içinin gülüşünü ve
senin koşarak bana gelişini düşlerim

..... düşerim ben;
ben, ben olmaktan çıkarım
her bahar dalı çiçeklendiğinde...

Hüsamettin Günaçtı

Bahar geldi

başımı döndürür,
sarhoş eder beni
bu çiçeklerin kokusu.
sanki hiç yokmuş gibi
çıkart gider içimden
yalnızlık korkusu.

bari siz uyanmayın
otlar karıncalar, inanmayın ona.
bulunmaz mı acaba
şu sahte güneşin ilacı.
erken gelen baharla aldanır,
insanlar ve Erik ağacı...

Hüsamettin Günaçtı

Bakışlarım

cebimde
yalancı yüzler için ayırdığım
tuhaf bakışlarım olsa da....
gerçek yüzünü göremediğim
sana,
en güzel gözlerimle
bakmak isterdim....

Hüsamettin Günaçtı

Balıkçı

ümitlerini yüklenip
açıldı engine.
ümitleri denize,
balıkları kendine.

birden patladı lodos
battı kırmızı tekne.
balıkları denize,
ümitleri denize...

Hüsamettin Günaçtı

Basit olsun yaşamak

beyaz papatyalar serilmez
her insanın yoluna
dikenler, ayırık otları seçilmez
tırmanırken hayat yokuşuna

zordur yaşamak;
zordur
gökyüzü tuvalinde her gece ay
her yeni gün güneş olup parlamak

beyaz papatyalar serilsin
derilsin artık mor menekşeler
zorlar kolayca yenilsin
hüzne, kedere perde çekilsin

basit olsun yaşamak,
olmasın umutsuzluk korkusu
odayı saran kestane kokusu gibi
kuzinede pişen yemek gibi
sevilene verilen emek gibi
çinko çaydanlıktaki çay gibi...

bir kedi mırıltısı gibi doğal olsun yaşamak...

hüsamettin GÜNAÇTI
08.01.2019

Hüsamettin Günaçtı

Bayram

kapı kapı dolaşsam
şeker toplasam, sevgi toplasam
ceplerime, koynuma doldursam
bir gülssem hâlîme, bir daha gülssem
içimdeki çocuk sevinse
Şen olsam
Ben olsam
Bayram olsam...

Hüsamettin Günaçtı

Beddua

ihtrasların denizse,
girdabının tadına bak.
ısmarlama aşklar seninse,
sonunda hep ağıt yak...
Hüsamettin Günaçtı

Beklemek

beklemek en zoru,
evet evet beklemek.
aradaki uçurumu
göre göre beklemek.
cevapsız soruların
cevabını alamadan beklemek.
üzülüp yıllar boyu,
iki dudağın arasından çıkacak
bir kelimenin esaretinde beklemek...

Hüsamettin Günaçtı

Beklerim

dağlardan süzülen suyun
saflığında beklerim,
en berrak damlasında
yüzersin diye.

şafakla açan Gül'ün
gonçasında beklerim,
gün ağarmadan
gelirsin diye.

yağı bitmiş kandilin
tozlu camında beklerim,
içimi aydınlatıp
yakarsın diye.

azgın dalgaların
köpüğünde beklerim,
ıssız sahile vurup
taşarsın diye.

mâzide kalmış günlerin
hatırına beklerim,
belki aklına gelip
dönersin diye...

Hüsamettin Günaçtı

'belki de'

Hammurabinin anayasasında
uygarlığı Mezopotamyada yaşadım
prenslar kardeşlerini boğdurtmuyordu
şekerkamışını orda tanıdım
İrak, ırak değildi o zaman
Büyük İskender Babile henüz girmemişti

gülü budasam
dikenini elime batmazdı
halbuki o solmuş
gölgesi bile kurumuştı
gül yoktu artık
belki de topraktan hiç çıkmamıştı

bulutları çaldım gökyüzünden
uçurtmam takılmasını diye
güneş kızgın bıçağıyla
ipini kestiginde ağladım
uçurtmam yoktu artık
belki de onu hiç uçurmamıştım

aşık oldum on yaşında
kırıldım, döküldüm karşılığında
yoruldum her sevda çirpinişinde
kalbim kafesinden uçup gitti
aşk yoktu artık
belki de hiç yaşanmamıştı

camların buharından
sildim hayalimi
kesip çıkarttım
tüm fotoğraflardan resmimi
ben yoktum artık
belki de hiç doğmamıştım...

Hüsamettin Günaçtı

'Bendeki Sen'

bu halini sevmedim,hiç sevemedim.
sen en iyisi başka birisi ol...

say ki aylardan mayıs,
yüreğımız kanatlanmış uçacak.
zincirle bağlasalar durmayız,
vakit yok,tren kaçtı kaçacak.
* *

hani ayağındaki boncuklu halhal,
ya kolundaki renkli bileklik.
tak takıştır dansa gidelim derhal,
hortlasın yine içimizdeki delilik.
* *

yemeği sahil lokantasında yiyelim,
sonra lokma tatlısı da alırız belki.
parayı düşünme, kadere kırkbeş diyelim,
bugün var,yarın yoksa ne farkeder ki.
* *

lacivert gece üstüne düşmeden giy,
eve dönelim yorgun ama neşeyle.
üstüne yine pembe elbiseni giy,
hiç söylenmemiş aşk şarkıları söyle.
* *

kırmızı gül, başucumuzda dursun,
hemen başköşeye koy arzuları.
umursama zaman sonsuzu vursun,
yaşarken yasaklanmış yasakları.
* *

haydi bürün gerçek kimliğine,
düşün birlikte yaşadığımız anları.
kötüleri at sonsuzun derinliğine,
ağlat seni ağlatan anıları.
* *

bu halini sevdim,çok sevdim,
sen en iyisi böyle birisi ol.
nolur anla; sadece kendin ol...

Hüsamettin Günaçtı

Beş on kürek

fazla derin değildi
içinde yattığı çukur.
itiraz edemedi
dualar okunurken
üstüne beş-on kürek
toprak atılmasına.
kimbilir belki de
haykırmak isterdi
'durun zaman yetmedi ki
dünyadaki işlerimin hallolmasına'
hiç kimseye izin yoktu,
tutamazdı böyle bir dilek.
üstüne attıkları toprak
topu topu beş-on kürek.
geride acılı, yaşlı
bilmem kaç yürek.

gözünüz aydın
bin manga böcek.
zaten hayat bu değil mi
biri ağlarken biri gülecek..

Hüsamettin Günaçtı

Bıkmadın mı

bir çocuğun beşikte,
ikincisi elinde,
üçüncüsü rahminde,
dördüncü ise beyninde.

inan üzülyorum haline.
sefaletin gülümserken eşikte,
şasıyorum deli cesaretine..

Hüsamettin Günaçtı

Bibi

mahallemizde bir özürlü var.
adı Bibi,doğuştan özürlü.
gerçek adını bilmez kimse.
Bibi ve baba'dan başka
birşey söylemez nedense.
üstü başı her zaman temiz,
eski ama tertemiz.
salyalı ağzı,dökük saçları,
dizlerine kadar sıvadığı paçaları,
gülen yüzü ve sevecen tavrı
onun portresini çizmeye yeter.
mahallenin sevimli maskotudur,
yaşlı babasıyla oturur.
zararsızdır,
çocuklarla oynar çokça.
alaylara, itilip kakılmaya
dayanıklısıdır oldukça.
gözleriyle anlatır,
diliyle söyleyemediklerini.
anlayana
insanlık dersi verir sıkça.
ömür çocuk şu bizim Bibi,
sanki dünyayı umursamaz gibi.

sen hep böyle kal Bibi,
çıkısa da dünyanın dibi...

inanın hep böyle kaldı.
dünyanın dibi çıkana kadar olmasa da,
ona bir araba çarpana kadar.

Hüsamettin Günaçtı

Bilemedim

açıldı penceresi bulutların,
yırttı bir pençe perdelerini.
yağmurdan mı ıslandım,
yoksa yağmur sandığım
gözyaşlarımın altına mı saklandım
bilemedim...

Hüsamettin Günaçtı

Bilemem

insanlar,
neden kendilerine
fısıldamaktan
korktukları şeyleri
dünyaya
haykırmak isterler
bilemem...
Hüsamettin Günaçtı

Bilirsin

yollar vardır bilirsin,
kaldırım taşları sevgiden.
biraz yürümek istersin,
söküp alırlar yerinden.

gözler vardır bilirsin,
daha karadır zeytinden.
dalıp içine düşersin,
sonunu düşünmeden.

aşklar vardır bilirsin,
bittikçe başlar yeniden.
mutlak acı çekersin,
bir karşılık görmeden.

hayatlar vardır bilirsin,
yaşanmamış günlerden.
gözü açık gidersin,
mahrum olup güllerden...

Hüsamettin Günaçtı

Boğaziçi

hiç dolaştın mı Boğaz'da,
daldın mı serin sularına.
nöbet bekledin mi Dalyan'da,
Balık sürüleri sevdasına.

yolun düştü mü Çubuklu'ya,
oturdu mu deniz kenarına.
Çipura, Tekir, Sardalya,
hiç takıldı mı oltana.

yoğurt kaşıkladın mı Kanlıca'da,
bindin mi dilenci vapuruna.
balık söyledin mi Kavaklar'da,
çekip kafayı bir sevgili uğruna.

Paça yedin mi Beykoz'da,
Onçeşme'den içtin mi kana kana.
bir aşk şarkısı dudağında,
koştun mu Avrampaşa korusuna...

Hüsamettin Günaçtı

Boğma beni gece

gecenin kirli suratı
kan emici bir yarasa.
gün batımında
kirli pençeleriyle gösteriyor kendini.
gördüğüm onun çirkinliği.
kırıp camı çerçeveyi
kana susamış bir vampir olup
penceremden sızıyor içeri.
uyku; sözlükte yer almayan yasak bir sözcük.
gece kirpiklerime asılmış,uyumama izin vermiyor.
aradığını bulamayan arsız bir hırsız gibi
gitmek bilmiyor,gitse ne olur sanki.
gerçeklerle yüzleşmek için vakit çok geç.
beynimin güvercini ölü gibi
gece; kara katranıyla kanatlarını
yüzüne yapıştırmış,öylece yatıyor.
boğma beni gece,
-soluğumu düğümleme.

ne sanıyorsun kendini.
bildiğim soruların
bilmediğim cevaplarını
kendime bile veremezken
benden cevap bekleme.
birazdan sökünün şafak
güvercinim uyanacak,
aydınlanacak izbe sokak,
sona erecek karanlık sorgular.
küstah gece,işte o zaman
bana kalacak karmaşık duygular.
bak! birazdan sabah olacak,
güneş odama doğacak.
vampir gece gir tabutuna
yoksa ışık yüzüne vuracak.
boğma beni gece,
-soluğumu düğümleme...

Hüsamettin Günaçtı

Bozkırın atlıları

tükenmiş zamanların ötesinden
dörtnala geliyorlar
bozkırın atlıları.

mahmuzlarında yıldız, kan
içinde binitlerinin sağrıları.
yüreklerinde, sevgi
ülkesinin yalnızlığı.

duyguları yaban
aygırları gibi başıboş.
tütün,şarap,ekmek
tek arzuları.

üzengiler köpüklü,
yeleler sırlıslıkla.
geride ne evleri,
ne de özleyen sevgilileri.

tükenmiş aşkların ötesinden
dörtnala geliyorlar
bozkırın atlıları...

Hüsamettin Günaçtı

Bu Gece

seni düşünüyorum bu gece
gözlerim dalmış enginlere
sensizliğin sessizliği çıldırtıyor
yokluğunun izbe dehlizlerinde
kayboluyorum bu gece

seni düşünüyorum bu gece
yine yalnızlığımın başbaşayım
uzakta ışıklar yavaş yavaş ölüyor
ayrılık ateşin düşüyor yüreğime
ne olur sevgilim gel bu gece

seni düşünüyorum bu gece
köhne balkonumdan bakarken ıssız sahile
kızgın dalgalar dalgakıranları dövüyor
ve seni sevdiğimi haykırıyorlar
ben de haykırmak istiyorum bu gece

tuzun koktuğu, şiirin sustuğu yerdeyim
seni düşünüyorum bu gece...

Hüsamettin Günaçtı

Bumerang

NEDİR ESKİ ANILARIMDAKİ
bu merak?
BEYNİMİN ÇÖPLÜĞÜNE ATIYORUM,
ONLAR ÜSTÜME ÜSTÜME GELİYORLAR
bumerang...

Hüsamettin Günaçtı

Ceviz

on gün önce bir karga
kaldırırma fırlattı
ağzındaki cevizi
ceviz kırıldığında
yiyebilmektir niyeti.
ceviz yuvarlandı,yuvarlandı,
k bir toprak parçasının
zerine keyifle yerleşti.
on günde toparlandı.
bugün minik bir ceviz fidanı
o k toprağı dolduruyor.

sen beni k
toprak parçasını dolduran
ceviz fidanı sandın.
oysa bedeni ve ruhu ile
bir btndm,yanıldın.
ben boşluk dolduran
ceviz fidanı değilim.
hâlâ bütün bir cevizim,
adım etin ve
hâlâ karganın ağzındayım.

kendimle barışık ve huzurluyum.
Çekinme son kozunu oyna,
kaçamam,Beykoz'luyum...

Bilgi not'u:Beykoz'un adı koz'dan geliyor.Anlamı:"Ceviz'in beyi"

Hüsamettin Günaçtı

Çanakkale Demir Kale

Fatih'i, Yavuz'u, Kanuni'yi
Başkumandan Mustafa Kemal'i
sanki hiç tanımamış gibi
saldırdı ÷lkeme yedi düveli

Anafartalar'ım, Conkbayır'ım
kana bulandı Çanakkale Boğazı'm
çoktular; havadan, denizden, karadan geldiler
geçilmezdi Çanakkale, canlarıyla ödediler

toprağımızdan temizlerken düşmanı
ezberlettik tüm Dünya'ya biz bu destanı
hep duayla analım Çanakkale'de şehit yatını
son nefesimize dek koruyalım bu emanet vatani...

Hüsamettin Günaçtı

Çocukluğum

Toz toprak içinde dizleri yaralı çocuklar,
Hep güneşe çevrili temiz pak yüzleri
Güzeldi çocukluğumun yazları, güzleri...

Mağrur pozlarla begonyalar,
Küpe çiçekleri mahcup, başları önde
Sardunyalar sere serpe pencerelerde...

Yakardı genzimi nane, maydanoz kokuları...
Bir gören dönüp bir daha bakar,
Nöbet tutar kapıda ortancalar...

Kuruma çabasinda İpte asılı çamaşırlar;
Ormandan gelen tatlı bir esintiye teslim...
Yıkandı yağmur altında tiz sesim...

Erkekler top oynar, misket yuvarlar,
Kızlar ip atlar, köpeğim seyrederek...
Asmalı çardaktı en sevdiğim yer.

Dünden bize ne kaldı ki anlatacak...!
Ahşapları eskimiş, gözleri bahçeye çevrili,
Yan yatmış şimdilerde avlunun çitleri...

Bir köşede terk edilmiş,
Tahtaları çürümüş bir salıncak,
Sağa sola saçılmış üç beş kap kacak...

Üzerlerine çocukluğumun kokuları sinmiş,
Geçmişin izlerini taşımakta kerpiç duvarlar
Ve uykusunda sayıklayan başıboş anılar...

Haydi uyan..! elma, nar, ayva topla
Muşmula, hurma, incir, dut
Tut tutabilirsen; yanı başında bulut...

--
Güzeldi çocukluğumun yazları, güzleri...
Papatya kokulu insanların temiz pak yüzleri...

Hüsamettin Günaçtı

Çocukluk

Kıymıklı çıtalarını özenle birbirine bağlayıp,
Dünya yukarıdan daha iyi gözüksün diye
Kuyruğunda rengârenk düşsel bir umutla
Gökyüzüne saldıığımız uçurtmadır çocukluk...

Hüsamettin Günaçtı

Dalga

zaman gürültüyle kayıp gidiyor
-----sessiz,
saatler yanlış,yelkovansız.
dalgalanıyor kanatsız kuşlarıyla
-----deniz,
aslında çırpınıp dalgalanan
-----bizleriz...

Hüsamettin Günaçtı

Dedem ile Nine'min evi

ahşaptı Dedem ile Ninemin evi,
tıpkı doğduğum ev gibi.
kâgir duvarlarında barındırırdı
irili ufaklı karıncaları.

sefalet o duvarlardan sarkardı.
sevgimizin kalesi o duvarlardı.
iki göz oda,dışarıda mutfak,
fakirlik yumağımıza ortak.

sıcak çorbayı içip yer sofrasında,
otururduk gaz lambası ışığında.
sonra Dedemden fıkralar masallar,
her kötüyü yenen kahramanlar.

beraber yaşadık onca yılı,
sevecen,mesafeli,saygılı.
yıllar önce terkettiler beni,
hep kalbimde yaşattım sevgilerini.

ahşaptı Dedem ile Ninem'in evi,
tıpkı doğduğum ev gibi.
şimdilerde yıkıldı viraneleri,
tıpkı beklentilerim,hayallerim gibi...

Hüsamettin Günaçtı

Değer

-----sevmek günahsa eğer,
ben Cehennemlikmişim meğer....
Hüsamettin Günaçtı

Değiştir

takma kafanı,
boşa üzme kendini,
değiştiremezsin nasılsa
dünyanın düzenini.

kaçaklar saklanır,
alçaklar aklanır,
değiştiremezsin nasılsa
deliler akıllanır.

fakirler ezilir,
zenginler serpilir,
değiştiremezsin nasılsa
elinden ne gelir.

hayali satışlar,
bire on katışlar,
değiştiremezsin nasılsa
herkes onları alkışlar...

Hüsamettin Günaçtı

Doksan dokuz+1=100

tahminlerimde yanılmam,
yüzde doksan dokuz tutar.
ama nedense karşıma,
hep o yüzde bir çıkar..

Hüsamettin Günaçtı

'Düşlerim'

denizler düşlerim;
yosun kokulu,dipsiz,dingin
ve ana gibi denizleri.
dalyan direklerini,
livar dolusu balıkları,
motorların cılız ışıklarını boğan
ağlardaki çırpınışları düşlerim.

hayatlar düşlerim;
yılların bedenlere vurdukça
törpülediği hayatları.
bir lokma ekmek uğruna
yaşanan zorlukları,
yeni bir iskarpinin yüzlere çizdiği
mutluluk portrelerini düşlerim.

aysız ve kapkaranlık
geceler düşlerim;
gözlerdeki yıldızların
çakmak çakmak ışıttığı geceleri.
çıkarc çatışmalarını,
gündelik kötülüğü örten
o simsiyah yorganı düşlerim.

aşklar düşlerim;
gözüme geliş,bir iç çekiş,
bir dokunuşla alevlenen aşkları.
uğruna dağlar delinen,
gökten yıldızlar indirilen,
göz kırpmadan can verilen
o en yüce duyguyu düşlerim.

çelik çomak oynayan
çocuklar düşlerim;
yırtık pantolonlu,kıpır kıpır
masum çocukları.
onları,bir türlü kıramayacakları
çemberlerini çevirirken düşlerim.

dünyalar düşlerim;
sonsuz boşlukta parlayan,
adının dünya olmadığı dünyaları.
alinterinin geçer akçe,
paylaşımların hakça,
halklarının kardeşçe yaşadıkları
bir olmazı düşlerim...

Hüsamettin Günaçtı

Ellerimiz Kenetlendiğinde

kuzunun kurda kanı kaydadı
bülbül susup, gözlerini kapadı
gl tomurcuğu gülerek patladı
ellerimiz kenetlendiğinde

gece gelip, mutluluklar diledi
rüzgâr durup, yağmur hafif çiledi
ay serenatla başımızda bekledi
ellerimiz kenetlendiğinde

kalplerimiz kafeslerine sığmadı
kötü anılar üstümüze yağmadı
yokluk sefalet bile kalmadı
ellerimiz kenetlendiğinde....

13-12-2004

Hüsamettin Günaçtı

Erkeğim ben

dudaklarındaki ateşi
yüreğimde hissederim
beni öptüğün zaman.

dağlardaki buzulu
gözlerinde görürüm
bana kızdığın zaman.

volkandaki kızılı
sevdanda bulurum
alev alev yanan.

gecedeki yıldızı
sana vermek isterim
mutlu olduğum zaman.

Boğa'daki güç olurum
zalim dünyaya karşı
seni kötülükten koruyan.

tarlada karasaban'ın
dağlarda çoban'ın olurum
yorulmadan çalışan.

erkeğim ben aşkınla coşan,
terkettiğinde düşmanın,
karabasan'ın olan...

Hüsamettin Günaçtı

Gece

geceyim ben,
aysız ve yıldızsız
ve karanlıklardan karanlık
bir gece.

örterim gündelik kötülükleri
simsiyah yorganımla
gizlice.

en büyük düşmanlarım;
boş hayallere daldığınız
ay ve yıldızlarınız.
çünkü onlara bakıp
gerçeklerden kaçarsınız
sadece.

oysa ben istediğim an
tek bir işaretimle
pamuk tarlalarımı
üzerlerine salarım
sessizce.

söylentilere inanmayın siz.
yıldızlar ay ve gece
bizler bir bütünüz sanırsınız.
ne kadar da safsınız.

milyonlarca yıldır
aklınızı başınızdan almış
ay ve bir kaç parlak yıldız.

onlar karanlığımdan çalan
arsız birer hırsız.
siz onlara ulaşamazsınız.

bense geceyim.
gerçeklerden korkmayan,
ve sizi hiç aldatmayan.

artık uyanın da
karanlığıma bir bakın.
göreceğiniz tek şey,
makyajsız saf bir kadın.

Hüsamettin Günaçtı

Gel

boz bulanık ırmakla gel
mil ve tortu'yu sürükleyerek.
dağdan kopan kaya'yla gel
taş kalbini yumuşatarak.
birden boşalan sağanakla gel
ahmak gönlümü ıslatarak.
kör karanlığı delipte gel,

gel n'olursun!
gel de nasıl gelirsen gel...

Hüsamettin Günaçtı

Gerçek

nerede o gözlerdeki parıltı
soldu tendeki fildişi renk
nerede gönül yakamozundaki ışıltı
devam ediyor içimizde cenk
yorgunluk yürekte
yoksa bedende mi
kim biliyor
nedir yaşamdaki gerçek...

Hüsamettin Günaçtı

Geri dön

denizde balıklar,
havada martılar aç.
istersen doyurma onları
sen kolayına kaç.

kaç zaman bekledim
beni de unuttun zalim.
geri dön artık
kalbim aşkına muhtaç...

Hüsamettin Günaçtı

Göç

sattı çiftini çubuğunu,
doldurdu tıka basa bavulunu,
tuttu İstanbul'un yolunu,
arkasına bile bakmadan.

görmüştü kaç kez filmde,
taşı toprağı altın şehirde,
geçinirim dedi bir şekilde,
umutsuzluğa kapılmadan.

ama tahmini yanlış tuttu,
neye el attıysa kuruttu,
koca şehir onu da yuttu,
insanları tanıyamadan.

sattı ayakkabısını paltosunu,
eline aldı boş bavulunu,
tuttu köyünün yolunu,
arkasına bile bakmadan...

Hüsamettin Günaçtı

Gönül Hırsızları

mutsuzluğumuz değil miydi
bile bile kendimizi kandırıp,
adını mutluluk koyduğumuz.
yıllardır cesaret diye sarıldığımız
korkaklığımıza ne demeli.

biriktirdiğimiz onca sevdayı
gönül sepetimizde saklarken,
aslında hak etmiştik
yalanlarla dolu sepetteki
yılan tarafından sokulmayı.

bu hırs ve gönül hırsızlığımız niye.
her sevda yeni bir başlangıç diye,
her nefeste bizi boğan yalnızlığın
gaz odalarında nefessiz yaşıyoruz şimdi.
peki bizi bu hırsızlığa iten kimdi? ..

Hüsamettin Günaçtı

Görüş günü

açılacak ardına kadar
demir kapının sürgüsü.
bugün görüş günü,
bacı kardeş seviş günü.

yıkılacak beton duvarlar,
dolacak içine buruk hüznü.
bugün görüş günü,
yâr ile yârenlik ediş günü.

yeşerecek solan ümit tarlası,
verecek sevgiyle yediveren gülü.
bugün görüş günü,
umutla geleceğe bakış günü.

kalacak aklında yüzünün hâtırası,
unutmayacak sevgilinin gülüşünü.
bugün görüş günü,
üç-beş saatlik düş günü...

Hüsamettin Günaçtı

Gözler

gözler elâ,
başa bela.

gözler kara,
zeytin'de ara.

gözler yeşil,
ışıl ışıl.

gözler mavi,
deniz gibi.

gözler kestane,
ben deli divane.

gözler kahverengi,
kim kimin dengi...

Hüsamettin Günaçtı

Gözlerin

gölüyorlar bazen,
yanan fener mi,
yoksa bir çift alev mi
-----bilemedim.

gözlüyorlar bazen,
zavallı halimi mi,
yoksa gerçek sevgimi mi
-----göremedim.

gizliyorlar bazen,
ağlarken gülmeyi mi,
yoksa yitik aşklarını mı
-----çözemedim...

Hüsamettin Günaçtı

Gözlerindeki çocuk

insanlara güvensiz
bir çocuk oturuyor gözlerinde.
kimbilir belki de sevgisiz
acılar içindeki bedeninde.

mahşeri kalabalıkta yapayalnız
bir çocuk oturuyor gözlerinde.
hayattan beklentisiz
yüzünde Mona Lisa maskesiyle.

masum,kimsesiz ağlamaklı
bir çocuk oturuyor gözlerinde.
gözyaşı olup yanağından süzülüyor
bir Gül var sanki elinde...

Hüsamettin Günaçtı

Hakkın Yok

dilin varmasın bir daha
mutsuzum demeye...

senin için çarpan bir kalp
varsa hâlâ
hakkın yok
mutsuzluktan söz etmeye...

07-12-2004

Hüsamettin Günaçtı

Hasret

alev alev yanan
uçsuz bucaksız bir Sahra'daydım.
bir kum tanesinin altına saklandım.
üstümde yüzlerce çingiraklı yılan.
tutuşurken dudaklarım
bir soğuk öpücüğe hasret,
aramadın bile,dedin ki;
zamanı gelecek,bekle sabret.

*** **

sonra,buz kesti kutuplarım.
soğukla şakalaşan
penguenlerin arasına sığındım.
donmak üzereyken bedenim,yalvardım:
' dokun ve kalbimi hisset '
umursamadın bile,hiç söylemedin ki:
beklediğim zamanın zamanı
ne zaman gelecek.

*** **

yoruldum,
boğuldum aşkın girdabında.
artık kurtarıcıya ne hacet.
eğer yaşayamıyorsam dünyanda
bil ki Azrailim gelecek...!

*** **

21.10.2004

Hüsamettin Günaçtı

Hayat

paket taşları döşendi serin sokaklara
derin denizleri seyretti papatya kokan evler
yakamozlar eşliğinde çekilirken ağlar
balıklar güvertelere
sintinelere sığındı duygular
bazen sevecendi hayat
ama çokça da hoyrat...

fazla bir şey isteyemezdim
haklıydı...
konuşulamayan her ne varsa
karşılıklı içilen çayların
buğusunda saklıydı...

Hüsamettin Günaçtı

Haydi

katıl çok sesli korosuna ormanın
sessizliğin sesi
ürkek dalların armonisi
hesabını sorsun geçmiş yılların

uğultusuna dokun
ya da saçlarına rüzgârın
samyeliyle savrulsun
maske takan duyguların

göz pınarlarında gölle
aşk yüzünden çektiklerini
suskun yalnızlığınla dölle
kimsesiz güz çiçeklerini

haydi durma..!
durma söyle
söylenmemiş sevda türkülerini...

Hüsamettin Günaçtı

Haydi anlat

Boğazdaki eski yalı,
sende kimbilir neler saklı.
içinde ne aşklar yaşandı,
fırtınalı ve hülyalı.

hiç anlatmıyorsun niye,
gerek yok çekinmene.
senin sırrın diye,
korkma söylemem kimseye...

Hüsamettin Günaçtı

Haydi Git

tutma ellerimi,gözlerini kaçır benden,
haydi durma git yaban diyarlara.
bu kimliksiz ruh, başsız beden,
daha alışmadı buruk vedalara.

varsın sökülsün kalbim yerinden,
hatta dalayım sensiz rüyalara.
geriye hiç bir iz kalmasın senden,
doldur valizini kahpe dünyalara.

hani gittin ya kaybolup birden,
birden gündüzüm karıştı akşamlara.
sanma ki güçlüyüm tunçtan,demirden,
koşarım sanma yeni heyecanlara.

nerde gökyüzü, yıldız yok neden,
neden kendimi vurdum ıssız yollara.
yaşamaz başsız, ruhsuz bu beden,
geri dön ne olur sensiz kollara...

12-11-2004

Hüsamettin Günaçtı

Hercai

her güzele kanarsın,
gremezsen zleyip
yüreğinle ararsın.
her sevdada kırılıp
zlediğine yanarsın.
söyle Allahaşkına
sen ne biğim adamsın...

Hüsamettin Günaçtı

Herşey aynı

yine aynı yer,
aynı yüzler,
aynı kadehler,
içten bakışlı
samimi insanlar.
ikiyüzlülük yok,
çıkar çatışmaları
dışarıda bırakılmış.
müzik aynı müzik.
barmen de kendini
o büyülü ritme kaptırmış.
uzun saçları darmadağın.
hepsi hayal
tek gerçek
senin burada olmadığın...

Hüsamettin Günaçtı

Hız

insanlar, hızla suya atılan
dere kenarındaki kaygan taşlar misâli,
ileri doğru hep aynı ivme ile
ilerleyeceklerini zannederler.

halbuki o gösterişli sekmelerin
bir anda biteceğini
ve dibe doğru düşüşün kaçınılmazlığını
hiç düşünemezler.

Hüsamettin Günaçtı

İleri bak

beni taklit etme,
basma ayak izime.
sen bu kafa ile,
arkamda kalırsın yine...

Hüsamettin Günaçtı

İlk aşkım

ilk aşklar
okulda başlar.
hülyalı bakışlar,
gizli kaçamaklar.

zorla alınan izinler,
eteklerde çalan ziller,
kazanılan yeni kimlikler,
hepsi de tatlı ilkler.

ilk aşkım mutlu mudur yerinde,
belki çalışıyor tarlada,
ya da başka şehirde,
belki de üst tabakada.

o da hatırlar mı ilk aşkını.
çok şişmanlamıştır mutlaka.
ağartmıştır saçlarını,
ömrü körelmiştir mutfakta..

Hüsamettin Günaçtı

'İlkbahar'

ne güzel tанда açan kırmızı gül,
ya küçücük meyvesiyle kızılıcık.
ne güzel mis kokulu mor sümbül,
tiz sesiyle sabahı karşılayan sığircık.

ne güzel yağmurda toprağın kokusu,
ya çiçekten çiçeğe konan arılar.
ne güzel toprağı hissetme duygusu,
ah o çalı çırpı taşıyan kuşlar.

ne güzel özgürce patlayan tomurcuk,
ya geceyi delen börtü böcek sesleri.
ne güzel kelebek kovalayan çocuk,
hayalimde yaşatan o eski günleri...

Hüsamettin Günaçtı

'İnadına Tebessüm'

hayata sımsıkı sarıl
mengene gibi ölümüne.
ne sabah ne öğleyin,
bırak ecel yarına kalsın.
* *

yaydaki ok gibi geril
yarım kalmış aşklar üstüne.
üstünde yine o mavi gömleğin,
yüzünde inadına tebessüm olsun.
* *

ister isyan et,istersen darıl,
istersen ağıt yak sevda üstüne.
adına aşk denen kahpe feleğin,
varsın tuzu dudaklarında kalsın.
* *

umutsuz aşklarda bile sevil,
bir çentik daha at Erosun büstüne.
üstünde yine o mavi gömleğin,
yüzünde inadına tebessüm olsun...
* *

Hüsamettin Günaçtı

İpekböceği

Tırtıl maaşında hayat yok
yırt kozanı İpekböceğim.
Kelebek ol havalan,
kanatlan en güzel çiçeğe.
ömür kısaymış aldırma,
uç,üç günlük geleceğe...

Hüsamettin Günaçtı

'Kaçıp Gitmeli'

kaçıp gitmeli buralardan
salkımından eksilen üzüm tanesi gibi
yokluğum önemsiz bir ayrıntı olmalı.
seher vakti patlarken tomurcuklar
çiği iliklerimde hissederek
kaçıp gitmeli.

pusulaya gerek yok
martılar yol göstermeli bana.
kayarak mavi göğün altında
yelken açmalı en uzak denizlere.
yalnızlığı derinlerde bulmalı
istiridye ve denizatının yanında.

atlantisi ararken umursamamalı
yeşil mi mavi mi su.
ellerim yosun kokmalı
dilim damağım tuz.
gamsız bir pavurya uyarmalı beni;
dinle sessizliğin sesini sus..!

dedim ya;
kaçıp gitmeli buralardan.
ipini çekip bahçe kapısının
çıkıvermeli dışarı.
tereddütsüz ve rahat,
mutlu çocuklar gibi haşarı...

Hüsamettin Günaçtı

Kalp gözünle bak

düşmanını

dost gibi,

dostunu

kendin gibi gör...

Hüsamettin Günaçtı

Kan dâvâsı

uzaklaştı bedenden canın özü,
kan,kan ile yıkandı şimdi.
emirdi ailenin tek sözü,
kin,kan ile yıkandı şimdi.

oysa hiç tanımamıştı öksüzü,
babasını da amcası vurmuştu.
kim çifte sürecekti sarı öküzü,
hapishane köyün kaderi olmuştu.

bırakıp gittik doğduğumuz köyü,
ölümü ensemizde hissederek.
hepimiz yaşadık kahrolası öyküyü,
kan dâvâsıyla dünyayı kirleterek.

uzaklaştı bedenden canın özü,
kan, kan ile yıkandı şimdi.
yanlıştı ailenin son sözü,
kim, kan ile yıkandı şimdi? ...

Hüsamettin Günaçtı

Kandırmaca

gölüşümüz yapmacıktı,
ya öpüşmemiz,
o da anlamsız.
kimin sıcaklığıydı
avuçlarımızdaki kıpırtı,
arzudan uzak ve hissiz.

duygularımız kördüğüm,
beynimiz,ya beynimiz.
kimbilir hangi meçhulde,
çöpte mi sözlerimiz.
sonsuzun derinliğinde
duymak istediklerimiz.

hareketler ağırlaştı,
düşünceler prangalı,
kalmadı özgüvenimiz.
gövdemiz çarmıha gerili,
acaba kimlerin esiri
özgür bedenlerimiz...

Hüsamettin Günaçtı

Kapatmayın güneşimizi

kim kapattı önünü
doğan güneşin,
tutsak edip
karanlığa bizleri.
sevmekse sevdik ölesiye,
sevilmesekte bir kere.
yağmur gibi yağdık
yeryüzüne,
sürgün olup yürüdük
kardeşliğe.

adamıştık kendimizi
barış tohumlarını yeşertmeye,
ama başaramadık.
kapattılar önünü
doğan güneşin.
oysa Gül fidanları ekmiştik
y ü r e k l e r i m i z e.
şimdi Kasımpatları biçiyoruz
m e z a r l a r ı m ı z a....

Hüsamettin Günaçtı

Kardeşiz Biz

herkes herkesin kardeşi
alevisi,sünnisi
kucaklaşmalılar sevgi ile
anadolusu ve egelisi

lâzı çerkezi kürdü
geçmişte dünya gördü
söyleyin kin ve nefret ile
bizi böyle kim böldü

doğu batı farketmez
kötü kaderi haketmez
emin olun ezanı ile
albayrağı terketmez...

Hüsamettin Günaçtı

Karıncalar

ağaca yaslanmış dururken
Karıncaları gözledim.
tümen tümen sıralanmışlar,
düğünleri mi vardı ne.
her yüzde ayrı telâş,
sanki dünyayı taşıyorlar.

böyle tembel otururken,
utandım ve imrendim onlara.
Arılara,Kuşlara,Karıncalara...

Hüsamettin Günaçtı

Kayıp

önemsemediğimiz şeyler,
belki de
ömür boyu yitirebileceğimiz
en önemli şeylerdir...
Hüsamettin Günaçtı

Kayıp kimlik

uzağın yakınıyım
uzaktan uzaklaştıkça.
tuzağın hedefiyim
tuzağa yaklaştıkça.

alfabe'nin A'sıyım
aşkı öğrenmedikçe.
kürün âsâ'sıyım
gerçeği görmedikçe.

dostun kölesiyim
dost elinden çekmedikçe.
hayatın kendisiyim
ömrüm sona ermedikçe.

Tar'ım, Lir'im,Ney'im
bir bilebilsem
gerçekte ben neyim...

Hüsamettin Günaçtı

Kelebek

en sevdiğim hayvan Kelebek...
yarınsız zamanları
özgürce yaşıyor ölene dek...

Hüsamettin Günaçtı

Kızım

aldanıp kanma pırıl pırıl parlayan güneşe,
dünya diye kollarını açan o imansız kalleşe.
herşeye rağmen kaybolmasın yüzündeki o neşe,
için kan ağlasa da sen güler gibi yap kızım.

yaşa sen bugünü, yarın hiç yokmuşcasına,
kötülüğe hiç sapma,ol doğrudan yana.
sakın ola isyan etme sen anana babana,
için kan ağlasa da sen güler gibi yap kızım.

ağlayıp gülecek, bazen lanet edeceksin,
bu kadar da olmaz ki bu nasıl dünya diyeceksin.
bazen bizimle sevinip, bazen üzüleceksin,
için kan ağlasa da sen güler gibi yap kızım.

naz yap, aksır, tıksır, kirlet altını,
döndür parmağında şu garip ev halkını.
çıkartmaya bak en güzel çağının tadını,
için kan ağlasa da sen güler gibi yap kızım...

Hüsamettin Günaçtı

Kim bilir

insanlar neden

kendilerine fısıldamaktan

korktukları şeyleri

dünyaya haykırmak isterler...

Hüsamettin Günaçtı

Kim revaçta?

insanlar, sabah akşam
bir ömür çalışmakta.
kimi helâl para peşine,
kimi vurgun kapkaçta...

Hüsamettin Günaçtı

Kime Ne

rakı bardağını gözlük
yapmayagör bir kere.
yüz harf olur alfabe,
çirkin de yakışır tenine.
*** **

sarhoşluk aynasını
tutuversen evrene.
yansıtmas aynısını,
berduş derler kime ne.
*** **

ihanet ettin bunca yıl,
beynine ve kalbine.
artık akıllılardan ayrıl,
uğramasalar da kabrine...
*** **

Hüsamettin Günaçtı

Kimi

kimi kazanıyor
yattığı yerden,
kimi ölüyor
taş taşırken.
kimi hiç bakmıyor
işin iyisi kötüsü,
kiminin bozulmuyor
pantolonunun ütüsü.
kiminin kığında donu yok
ömür boyu çile çekiyor,
kiminin parası çok
kefenine cep dikeyor...

Hüsamettin Günaçtı

Kimin bu dünya?

kimin sokaklarıydı
bu sokaklar?
hangi ayaklar eskitti
şu paket taşlarını?
kimin elleriydi
asırlık çınarlara
kalplerini kazıyan?
kaç nesil sevişti
gözlerden uzak
şu çardağın altında?
ya kimler içti
bu aslan başlı
çeşmeden kana kana?

kimbilir kimler geçti
bu dünyadan.Mutsuz,
aşktan ve sevdadan yana...

Hüsamettin Günaçtı

Kiraz Ağacı

merhaba çiçekten gelinlik giymiş kiraz
çok yoruldum, oturabilir miyim biraz
kızma hemen canım, sana zarar vermem
korkma, saklandığın yeri kimselere söylemem
yalnız; vakti geldiğinde mutlaka mektup yaz
meyvelerinden yemeğe geleceğim bu yaz.
çiçekten gelinlik giymiş kiraz...

Hüsamettin Günaçtı

Kolay değil

kıskanıyorum seni arkadaş,
kolay mı her güzele dadanmak.
gün boyu oradan oraya koşup
hepsini ayrı ayrı koklamak.

kolay değil beğendiğini eve atıp
kendi işlerinde kullanmak.
zor iş arkadaş,binbir emek verip
hem kendine,hem başkalarına sunmak.

kolay mı her çiçeğe konup
gün boyu çalışmak.
kolay değil arkadaş,
kolay değil Arı olmak...

Hüsamettin Günaçtı

Kor gözlü kör Yılan

yine dolandın
yeni fidana,
kor gözlü
kör Yılan.

tohumdu,Yıldızlı bir gecenin
sabahında düşmüştü toprağa.
sabırla bekledi,yağmurdaki her zerrenin
bedenini döndürmesini dala,yaprağa.

yerin altındaki umutları
yeşerdi güneşli bir günde.
bir gece seyrederken yıldızları,
birden aşkı gördü gönlünde.

duyguları gelince dile,
aşka uzattı taze dallarını.
hiç umursamadı bile,
çevresindeki ayırık otlarını.

ne fırtınalar dize getirdi,
ne de kıskanç ayırık otları.
aslında hepsiyle başederdi,
sarılmasaydı keşke ayrılık yılanı...

Hüsamettin Günaçtı

Korkaksın işte...!

bir kez daha oklanıp
kanamasın diye,
hazin öykünü
yaralı kalbine
kalkan yapıp
sınırlar çiziyorsun.
korkaksın işte,
korkaksın biliyorsun..!
bana gelince;
sandığın gibi
mükemmel değil,
aksine kötü biriyim.
bir gönül hırsızı,
uslanmaz aşk madrabazı.
ama gölgesinden bile
korkan biri değilim.
geçmişin paravanasının
arkasında soyunan
bir duygu paraziti
hiç değilim.
sevdası Güneş kadar sıcak,
yüreği Yıldız gibi parlak,
gerçeği umut kadar taze.
anlasana..! çıplığım ben.
sense korkaksın işte..!
çıplaklığımdan değil,
kendi uyuşmuş gerçeğinden korkuyorsun.
** **

boşuna saklıyorsun.
o kalp senin değil,
neden anlamıyorsun...

27.07.2004

Hüsamettin Günaçtı

Korkma

aç kalbinin pencerelerini,
bir nefes al derinden.
boğazına geçir pençelerini,
kurtul yalnızlık dev'inden...
Hüsamettin Günaçtı

Korkuyorum

sevgimi kuşlara,
derdimi bulutlara,
kalbimi bir tek sana
açmaya korkuyorum.

insanların yanına,
yıldızların koynuna,
haksızların suyuna
gitmeye korkuyorum.

sevip yalnız uyuyanı,
derde derman olmayanı,
aşka sadık kalmayı
görmeye korkuyorum.

kalpsizlerin kalbine,
zalimlerin evine,
aşıklar denizine
girmeye korkuyorum.

içine sevgim dolmadan,
saçlarım ağarmadan,
sana âşık olmadan
ölmeye korkuyorum...

Hüsamettin Günaçtı

Kurtuluş

biraz tiner,biraz bally,
yok mu bu çocuğun sahibi.
gündüzleri dilenir,
köprü altında demlenir.

her sabah uyandığında
yeni umutlara gebedir.
her çamura battığında
kurtulmak için debelenir.

gece uzun,soğuk,tehlikeli.
gözlerini kapattığında
umursamaz hiçbir şeyi.
ne üvey ana dayağı,
ne de babanın devirdiği üç-beş şişeyi.

gece sırdaşı,yıldızlar can yoldaşı olur.
soğuktan donan ellerini ovarken
bir nefes daha çeker bally'den.
bir nefes,bir daha derken,
yığılıverir ana diye sarıldığı geceye.

can yoldaşı yıldızlardan başka
üzülen olmaz bu haline.
çığlık çığığa martılar seherde,
çöplükten kurtulan çocuğu
uğurlarlar gideceği yere...

Hüsamettin Günaçtı

Kuş

rengin yeşil,sarı,mavi,
özgürlüğün nerde hani.
kanatlarını çırpma öyle,
sanki uçup gidecek gibi.

evin güzel,sense süslü,
yine de kuşsun altı üstü.
sesin eh işte şöyle böyle,
ötersin sabah ve akşamüstü.

yaşarsın belki üç-beş sene,
bağlarsın insanları kendine.
tam da sevip alışmışken,
ölüp gidersin birdenbire.

Hüsamettin Günaçtı

Küllerinden Doğsana

gözlerime bakınca
nasıl da tökezleyip
bende nasıl kaybolduğunu
aşk rüzgarımda savrulduğunu
farketmediğimi sanma
*

katran karası duvarların arasında
kara geceyle başbaşa kaldığında
dilinle inkar ettiklerinin hesabını
dilsiz vicdanına verişini
duymadığımı sanma
*

yüreğine örümcek bağlatıp
Allah yarattı demeden ağlatıp
kolunu kanadını kıran kitapsızları
çaresizlik içinde seyredişini
görmediğimi sanma
*

hayır içimdeki sen bu değildin
bent dayanmaz azgın bir şiirdin
nasıl oldu da üç-beş kahpeye yenildin
söz vermiştin savaşıacaktın ölene dek
senden geriye bir avuç kül kalana dek
*

ne duruyorsun haydi davransana
aç kalbinin karanlık odalarını
sen onlardan güçlüsün anlaşılsana
temizleyip tüm örümcek ağlarını
küllerinden yeniden doğsana
*

25.11.2004

Hüsamettin Günaçtı

Lâleli

Turist gelir Lâleli'ye
Kimi bavul ticaretine.
Tika basa umutları
Sevda olur kalplerine.

Turist gelir Lâleli'ye
Kimi boy pos göstermeye.
İnce narin vücutları
Sermaye olur otellere...

Hüsamettin Günaçtı

Macuncu Dede

macun şekerini bilir misiniz?
renksiz çocukluğumun rengiydi onlar.
macuncu dedenin hünerli ellerinde
renk cümbüşü içinde dansedip,
tahta çubuklar üzerinde görkemle yükselerek
midemize incekleri ânı sabırsızlıkla bekler,
sarı,mavi,pembe,yeşil,kırmızı renkleriyle
birbirlerine nazire yaparlardı.
en önemli işimiz saat üç'te gelen
macuncu dedenin yolunu gözlemektir.
son derece dakik olan macuncu dede,
bembeyaz kasketi ve önlüğüyle uzaktan görüldüğünde,
bir lirayı hazır etmiş vaziyette yokuş aşağı hızla koşardık.
yufka yürekli macuncu dedemiz,
elli kuruş denkleştirebilmiş çocukları da kırmaz,
onları da sevindirirdi.

şimdilerde ne macun şekeri kaldı,
ne de iyilik ve hoşgörü timsali
macuncu dedeler.

ne yazık ki
elde kalanlar,
bu temiz hatıralar...

17-12-2004

Hüsamettin Günaçtı

Mâni

ikinci sigaram bu,
küllükte biten.
sensin ey sevdiğim
gözümde tüten...

Hüsamettin Günaçtı

Maskeniz düştü

tütsü kokulu loş odalara mı
sakladım,değer verdiğim herşeyi.
yoksa boş karanlıklara mı
kurban ettim içimdeki gerçeği.

çıkın ortaya yalancı gerçeklerim!
sizden de,karanlığınızdan da korkmuyorum.
çirkin suratlarınızı gösterin de yüzleşelim.
ruhumun ölüm iyiliğini umursamıyorum.

gençtim,herkes gibi toy ve cahil.
göremedim gerçekte sahte olduğunuzu.
bedenimiz,yüreğimiz,umudumuz da dahil,
bilerek uyuşturdunuz birçoğumuzu.

ama büyüyüp olgunlaştıkça,
sizi kahpe maskelerinizden tanıyorum.
güzel bir aşk yaşadıkça,
sizi tanıdığıma utanıyorum.

.

Hüsamettin Günaçtı

Mâzide kaldı

ötünce kart horoz
açılırdı evin kapısı.
dölardı içeri maydonoz
ve mis gibi nane kokusu.

pencere pervazında
menekşe,begonya.
dışarıda,avluda
renk renk ortanca.

gece çardağın altı
toplanma yeri.
çınlatırdı etrafı
cırcırböceği sesleri.

atlı develi hikayeler
anlatırdı büyükler.
dinlerdik sessizce,
ille de kırk haramiler.

otururdu kadınlar
çardağın bir köşesinde.
mis gibi demli çaylar
kahvenin hemen peşinde.

ne güzeldi o yıllar,
saygılı kibar insanlar.
beş-on evlik mahallede
kurulan köklü dostluklar.

ürkek,fakir,tatlı
iyilikseverdiniz hepiniz.
hayat felsefeniz farklı
vurdumduymazdı kiminiz.

en iyi dostumuz televizyon,
sohbetler uykuya daldı.
saygı sevgide erozyon,
komşuluk mâzide kaldı.

kurudu yediveren güller,
çardaktaki hanımeli soldu.
nereye gittiniz bilge komşular,
tüm insanlık sanal oldu.

eski dostlar kızmayın bize.
kaşlarınızı çatıp
öbür dünyadan,
ne olur gülmeyin halimize...

Hüsamettin Günaçtı

Mevsimlerden ask

mevsimlerden aşk
varsın hasret koksun havada.
hüzünlü bir samyeli baharda,
okşar sarmalar hovarda.

mevsimlerden aşk
varsın erik açsın badem dalında.
çırpırırken ben hayatın oltasında,
satılsın hayaller yol ortasında.

mevsimlerden aşk
varsın duygular boğulsun karda.
eksik bir şiir aklımda,
bilirim gerisi yâr'da.

mevsimlerden aşk
varsın umutlar solsun hazan'da.
dün gezdim kaybolduğumuz yollarda,
düşünmeden nerdesin, hangi kollarda.

mevsimlerden aşk,
aylardan sevda.
bu gönül yine darda,
gözyaşından zararda...

Hüsamettin Günaçtı

Mutluluk

mutluluk; ışığı görüpte
bir türlü dokunamadığımız
Ateşböceklerine benzer.

biz kovalarız,
yakaladığımızı sandığımız an,
avuçlarımızdan kayıp gider...

Hüsamettin Günaçtı

Neden

anlayamıyorum
süt'ün teslimiyetçi zihniyetini! ...
bir kaşık maya'ya
satıyor gerçek kimliğini...

Hüsamettin Günaçtı

Nedir AŞK

aşk yaŐlanmaz,
yaŐlanmaz bir hasta g¼cs¼zl¼ę¼yle
eğri bastonuna.
gerekli aŐıyı yapabilirsen eğer,
milyon yaşında bir genętir aşk.

aşk yorulmaz,
tıkanmaz Őarp sevda yokuŐunda,
soluk soluğa bir kasırğa olur.
ciğerlerine ęekebilirsen eğer,
bir nefestir aşk.

aşk yazılmaz,
bir kelime ¼ç harften oluŐsa da
sığmaz toz pembe sayfalara.
okumaya vaktin varsa eğer,
bir destandır aşk.

aşk k¼relmez,
paŐlanmaz dıŐ etkenler karŐısında.
g¼zalıcı meneviŐleri aldatmasın.
dikkat etmezsen eğer,
iki y¼z¼ keskin bıçaktır aşk.

aşk yaŐlanmaz,yorulmaz,
yazılmaz,paŐlanmaz.
v¼cudunun o bir yumrukluk
kafesinden azat edebilirsen eğer,
sonsuz dek yaŐamdır aşk...

H¼samettin G¼naętı

'Nerdesin'

nerdesin ellerimi
kınaya bezeyen ceviz.
balı başıma akan
bahçedeki hurmam nerdesin.

eskidi ninemin
gergefindeki çeyiz.
cumbalı ahşap evin
güzel kızı nerdesin.

dalıp gitti dalyanda
nöbet tutan balıkçı.
çinekoşum,yakamozum,
delik ağım nerdesin.

öldün mü kendi nasihatını
kendi dinleyen şarapçı.
izmaritim,eksik şiirim,
serenadım nerdesin.

paslandı dede yâdigarı
arnavut çakısı.
bilyalarım,çemberim,
çelik çomagım nerdesin.

hâlâ yankılanır koruda
telgrafın telleri şarkısı.
hanımeli kokulu çardaktaki
eski sesim nerdesin.

nerdesin ekmek param,
ipi boynumu kesen
sekiz yaşımdaki
ciklet tablamlarım nerdesin.

pencereme tırmanan anılarım
her gece aynı renk,ayrı desen.
ey içimde kırk yıl uyuyan çocuk
nerdesin...

Hüsamettin Günaçtı

Nice Senelere - Akrostiş -

Nasıl boğulur yalnızlık var mı bilen
İşkenceci kim, kim işkence edilen
Ceza mı, ödül mü diye sorma
Eğer sevda var ise hissene düşen

Sessizliğin sesi sağır ederken seni
Eski zaman şarkıları gibi hüznü
Ney kokulu bir nağme süzölsün pencereden içeri
Elinde avucunda, hatta aklında ne varsa
Lâzım değil deyip sonsuzluğa fırlat
Ezginlik davetsiz dolaşırken gönöl odalarında
Razı olma asla hayallerinden daha azına
Esrikliğini eskit, eksik bir şiirin mısralarında

Saklı güz bahçenin en ücrasında bile
Essin meltemler, gelsin bülbüller dile
Ve gülüşün Vinci'nin tablosunda dönüşürken sanata
Gergef gergef menevişlenen sevgi nakışınla
İnadına tebessüm et ve sımsıkı sarıl hayata
Lacivert gece her örttüğünde gününü
İlkbahar yumuşaklığıyla sarmala
Mehmet Fatih'i, Aylin'i ve ömrümü...

28.06.2016

Hüsamettin Günaçtı

Oralarda

Satı gelin onüç yaşında.
ellerinde yüreğinin nasırı.
bin yıldır
sırtında bebesiyle tarlada.
bağ bahçe işi kolay ama...
hürriyet yok mu oralarda?

Hamo gardaş ağa kapısında.
Allah vermiş kulluk fırsatı.
bin yıldır
hep aynı kafada.
ağaya kölelik kolay ama...
hürriyet yok mu oralarda?

Abdo Ağa köy meydanında.
belinde tabanca, elinde kamçısı.
bin yıldır
gözü sapta samanda.
fakiri ezmek kolay ama...
hürriyet yok mu oralarda?

Hıdır emmi Almanyada.
içini yakar hasret sancısı.
bin yıldır
elin madeninde, fabrikasında.
euro biriktirmek kolay ama...
hürriyet yok mu oralarda?

Gülbeden hanım herkesin koynunda.
yüzünde tokat kara yazgısı.
bin yıldır
şefkat arar yaban kollarda.
ağız kokusu çekmek kolay ama...
hürriyet yok mu oralarda?

istemese de yaşıyoruz dünyada.
kalp ağrısı, geçim sıkıntısı.
binlerce yıldır
gözümüz hep yıldızlarda.
Ayda yürümek kolay ama...
hürriyet var mı oralarda? ...

Hüsamettin Günaçtı

Orman kibarı

bakıp sağına soluna
kesti meşe'yi yabancı.
önce enine,sonra boyuna
belki kitap olur belki darağacı.

bakmadı gözünün yaşına,
meşe'de tarifsiz bir acı.
ağladıysa da boşu boşuna,
adamın derdi dışındaki sancı.

minik parçalara ayırdı
kürdan yaptı koca ağacı.
dışına kaçan eti çıkardı,
evine döndü yabancı...

Hüsamettin Günaçtı

Oyun

ciddiye almayanlar için
hayat bir oyundan ibarettir.
önemli olan,bu oyunda
oyuncak rolü üstlenmemektir...

Hüsamettin Günaçtı

Öğretmenim

en büyük silahın bilgin,
görüşün açık ve engin.
bilgi dağını taşıyor bedenim,
benim canım öğretmenim.

yurdun dört bir yanı evin,
başarılarımla övün,sevin.
ben senin eserim,
benim canım öğretmenim.

paha biçilmez değerim,
ah! o öpülesi ellerin.
aynadaki yüzün,alınların,
benim canım öğretmenim.

anam da babam da sensin,
bildiğim herşeyi öğretensin.
ben uğrunda ölenim,
benim canım öğretmenim.

öyle büyük ki emeğin,
sevgi dolu yüreğin.
bir harfine kölenim,
benim canım öğretmenim...

Hüsamettin Günaçtı

Ölüm

vurulacak elime ayrılık kelepçesi,
bu sahneyi oyna diyecekler.
sana da yazıldı ölüm dilekçesi
oku ve imzala diyecekler.

gelecek ölümün efendisi,
birinci sahne kapandı diyecekler.
inecek o an ömrümün perdesi
bir garip şairdi diyecekler...

Hüsamettin Günaçtı

Özgürlük

rastlarım ona,
bir gondolcu'nun dudağında.
sevda olup yayılır
Venedik sularında.

rastlarım ona
bir çoban'ın kavalında,
türkü olup yankılanır
Süphan'ın dağlarında.

rastlarım ona
Karacaoğlan'ın sazında,
ezgi olup söylenir
evrenin her çağında.

rastlarım ona
bir şair'in mısralarında,
mahsurludur,yasaklanır
maphushane damlarında.

rastlarım ona
Bolivya ormanında,
kitabedir okunur
Guevara'nın mezarında...

Hüsamettin Günaçtı

Özlem

bu deli yakamoz,
şu iri orfoz,
bu keskin iyot
ve yosun kokusu,
bu coşkulu dere,
yıkık iskele,
alır götürür beni
doğduğum yere....

Hüsamettin Günaçtı

Parıltı

denizden çekilen ağlardaki balıkların
parıltılı çirpinişları,
bana parıltılı bir hayatın bile
sona ereceği gerçeğini hatırlattığından,
parıltılı bir hayat yaşayamadığıma
hiç üzölmüyorum...

Hüsamettin Günaçtı

Pazarcı

sabahın körü bostan'a, hal'e,
kimisi sebze alır,kimişi meyve.
uykusuzluk sorun değil,
yorgun dönse de akşam eve.

kış dondurur,yaz kavurur,
fırtına kopar,yel savurur.
her yağidin harcı değil,
her biri on nüfus doyurur.

tezgahı kur,çadırı çek,
bekle müşteri gelecek.
yemek saati belli değil,
ne bulursa onu yiyecek.

ilk müşteri göründü ufukta,
sattıklarını sayar bir solukta.
saygıda kusur mümkün değil,
beklese de akşama dek soğukta.

toka,küpe,tencere,tava,
kazak,gömlek,etek,oklava.
ne sattığı mühim değil,
ekmek parasıdır asıl dâvâ.

her malın ayrı diziliş sırası,
dünya akçe pazarda yer kirası.
ayazda durmak kolay değil,
romatizma'dır bu işin mirası.

pazarcıdır o, içimizden olan,
yıllardır tazeyi ucuza sunan.
takdir etmemek elde değil,
kimi Malatya'dan kimi Muş'tan...

Hüsamettin Günaçtı

Pazarcı kızı

gölüyor gözleri,güzel dişleri,
iftira atanların yok mu işleri.
koyuyor cebine günlük düşleri,
yarını umursamadan pazarcı kızı.

siliyor gözünden akan yaşları,
herkes sanıyor derdi müşteri.
işler kesat diye yazıyor defteri,
yarını umursamadan pazarcı kızı.

sevmez o, etrafındaki tilkileri,
buna rağmen kuzmaz içindeki kinleri.
akşama kadar tezgahta ağrıtır dizleri,
yarını umursamadan pazarcı kızı.

önemsememek hayatı aşkı,
özgürlüğünün birinci şartı.
dilüne dolar romantik bir şarkı,
yarını umursamadan pazarcı kızı...

Hüsamettin Günaçtı

Reva mı

helâl olsun sana

attın ya beni yalnızlığa.

zengin olsam ne yazar

mahkûmum yoksulluğa...

Hüsamettin Günaçtı

Rüya

uykuya dalınca dün gece,
yine kursağımda kaldı sevincim.
kanatlarını çırparak gizlice,
yine rüyama girdi o ak Güvercin.
* *

kaçıp gidecektim şafak sökünce,
aşlında hiç uyumayacaktım.
ağladığını görmeseydim sessizce,
aşlında ona hiç uymayacaktım.
* *

bembeyaz tüylerini taramıştı güzelce,
ama sis perdesi ardında bir tuhaftı yüzü.
yüzüme bakamadı göz göze gelince,
sanki dar gelmişti yıldız yıldız gökyüzü.
* *

yığılıp kaldı önüme öylece,
o narin kanatlarından biri kırıktı.
Kargaydı arkadaşım diyebilirdi sadece,
yüreğini gördüm, geceden bile karanlıktı.
* *

uyarmalıydım Kargaya görünmeden sinsice,
çünkü Kargayla Güvercinin sonu ayrılıktı.
aşk artık lügatta yaşak bir tümce,
ve içinde düğüm düğüm hiçkırıktı.
* *

keşke hiç uyumasaydım,
kaçıp gitseydim şafak sökünce.
keşke ona hiç uymasaydım,
ilk rüyada âşık olmasaydım delice..
* *

01-11-2004

Hüsamettin Günaçtı

Sana Verdim

sana gönlümü verdim...
içimdeki kırık dökük
yaşama sevincimi,
yıllar önce terkettiğim
aşk sözcüklerimi.
sana verdim
umut kırıntılarımı.
* *

sana gözlerimi verdim...
yılana sevgiyle bakan,
yalanı bir çırpıda anlayan
ve iyiyi kötüden ayıran gözlerimi.
sana verdim
hayat çarkının dişlileri arasındaki
parçalanmış yaşamını göresin diye.
* *

sana içimdeki çocuğu verdim...
_____oysa hiç çocuk olmamıştım_____
azmimle doğurduğum,aşkımınla yürüttüğüm
ve gülmeyi öğrettiğim çocuğu.
sana verdim
yüreğimdeki çocuksu gülmelerimi,
mutlu gülüşünle yüzüne anlam katasın diye.
* *

sana ellerimi verdim...
kayan yıldızları tekrar yerine,
göğün tablosuna asmak için parçaladığım
ve seni yazarken nasırlaştırdığım ellerimi.
sana verdim
güvenilir,dost canlısı, sımsıcak,
hayatın bir kulpundan tutasın diye.
* *

karşılığında sadece
beni biryerlere koy dedim.

sen beni biryerlere koyamadın,
ben seni koyacak yer bulamadım.
_____ beni anlamadın...

* *

13-01-2005

Hüsamettin Günaçtı

Seni Sana Bıraktım

kumdan kaleler inşaa ettim,
umuttu, sevdaydı her bir burcu.
oturup kulesinden seyrettim,
yıldızın karaydı,denizin turuncu.

yoktu yaşam sevincin,tutkuların sürgün,
öfkeni gizledin ağlayan kahkahalarda.
kavalınla umutlarımı uçuruma sürdün,
sinsi gerçeğin dansetti yalanlarda.

uğursuz sırlarınla nasıl sürdürdün,
yüzün yok kırdığım sırlı aynalarda.
aşk mıydı yoksa beni mi öldürdün,
söyleme sakın,saklı kalsın anılarda...

Hüsamettin Günaçtı

Serap

sonsuz ve kurak ve sessiz
ve sensiz çölündeydim aşkın.
belki bir kaktüstüm,
damarları kesildiğinde
gürül gürül suyu akan.
belki kayayken
rüzgârların incilttiği
bir kum tanesiydim
aşındıkça canı yanan.
önce bedeviydim
sıcağa aldırmayan,
şimdi bir deveyim
sabırlı ama kinci.
mutlaka akbabaydım bir zaman,
en ufak fırsatı kollayan.

sense hep seraptın.
bedeviye görünen suydun,
hûriydin,şaraptın...

Hüsamettin Günaçtı

Sevda Denizi

Kuruduysa eğer sensizlikten bu sevda denizi;
Öyleyse pupa yelken gittiğim bu yer neresi...

Hüsamettin Günaçtı

Sevmek

sevmek;
almadan verebilme,
kusurları yok,
küsurları tam
sayabilme sanatıdır...

Hüsamettin Günaçtı

Sokak Lambası

gecelemin sonsuz yalnızlığını
bir sokak lambasıyla paylaştınız mı hiç?
sokak lambası deyip geçmeyin.
sarhoşlar gece karanlığında,
ıssız sokaklarda
kiminle dertleşirler sanıyorsunuz.
güçlü gövdesine yaslanıp,
biraz soluklanmak için
her gece ona uğrarlar.
sonra da geçim sıkıntılarını,
karılarının dırdırlarını,
âmirlerinin kaprislerini,
karşılıksız aşklarının ve
karşılıksız çeklerinin
hesaplarını ondan sorar,
hesap sormakla kalmayıp
ağıza alınmayacak küfürler ederler.
zavallı sokak lambası
bir, gece boyu
başında dönen pervanelere,
bir de ayağının dibinde dönen
sarhoşlara bakıp
umutsuzca başını sallar.
bu sırada güler mi,
ağlar mı,
yoksa kızar mı
bana sormayın, ben bilemem.
bildiğim tek şey var o da;
onca gürültü ve hakarete rağmen,
sabırla davetsiz misafirlerini dinlediğidir.

tek taraflı sohbetlerinin sonunda
içlerindeki her şeyi
ayağının dibine dökseler bile...

hüsamettin GÜNAÇTI

Hüsamettin Günaçtı

Şöhret

şairler,ressamlar,yazarlar,

sefaletle ölüm arasında.

belki şöhreti bulurlar,

ölümleri sonrasında...

Hüsamettin Günaçtı

Tavuskuşu

gerinip kabarıyorsun,
kibirle dolaşıyorsun,
yüzüme bak ta söyle..!
kendini ne sanıyorsun.

şişirebilir misin gönül yelkenimi,
yüzdürebilir misin hüzün gemimi,
geri getirebilir misin söyle..!
uzaklardaki sevgilimi....

Hüsamettin Günaçtı

Telâş

çocuk oldum
büyüme telâşı.
hemen büyüdüm
iş telâşı.
yirmiyi buldum
askerlik telâşı.
askerden geldim
evlilik telâşı.
işte evlendim
çocuk telâşı.

bana ne!
ben oynamıyorum.
hep telâş,hep telâş,
ömür geçti pürtelâş...

Hüsamettin Günaçtı

Umut

umut bittiyse eğer;
farkında değilizdir öldüğümüzün...

Hüsamettin GÜNAÇTI

Hüsamettin Günaçtı

Unutma sakın

düşünmekten yoksunsa
çaresiz beynin,
bir dokunuşa hasretse
hissiz bedenin,
sevmeyi unutmuşsa eğer
yorgun yüreğin,
ve aşkını anlatamıyorsa
suskun dillerin,
o zaman sahipsiz kalır
boşlukta ellerin.

unutma sakın
yalnızlık yakın...

Hüsamettin Günaçtı

Unutmadım

ak çarşafıara uzandılar
aşk ve ihtiras karışımı.
çarşafıara kırıştı,
yakıştılar sonsuz geceye.

aşkları bin yıl sürdü
binbirgece masallarında.
sevda Gül'dü, menevişlendi
gönüllerinin sırça sarayında.

ak çarşafıara uzandılar,
sevgi ve saygı karışımı.
elleri yüzleri kırıştı,
yakıştılar sonsuz geceye.

anılarımnda kalmışlar,
geçmişten bugüne ve geleceğe...

Hüsamettin Günaçtı

Uyudum-uyandım

düşler ülkesine uyudum
bir Güvercin kanadında.
sırtımda heybem,sevgi
kırıntıları toplarım diye.

kesif sis perdesi altında
bir tuhaftı insanlar.
yüzleri yoktu yüzüme bakacak.

göz yuvaları iki mor çukur
ve bunlara çakılı,gri
iki buz parçası.

yürekleri katran karası,
ruhlarını da Şeytan'a satmışlar.
sağırdı kulakları, bağırdım ama
yalnızlığımın sesini duymadılar.

ellerini aldım avuçlarımın içine,
ne olurdu biraz sıcaklık dolsa içime.
yüreğim ezik,
heybem delik.

gerçekler ülkesine uyandım,
bir Şahin pençesinde.
sevgi kırıntısına,
düş kırıklığına...

Hüsamettin Günaçtı

Uzar-Kısalır

uzar geceler,
gündüzler uzar.
sabırlar tükenir,
umutlar solar.
uzar sakallar,
saçlar uzar.
yağmurlar ıslanır,
sürgünler uzar.
uzar mevsimler,
güneşler uzar.
aşılmaz dağlar,
yollar uzar.

zaman, kara gözlü,
gülüşü seyrek.
sabırsız, iki yüzü
çivili değnek.

uzamayan tek şey
ömür olsa gerek.
kısalır, kısalır,
kısalır giderek...

Hüsamettin Günaçtı

Van Depremi

lkemin kadını
ggsndeki sütü bağışladı dün gece.
bir işsiz aşçı alınterini,
bir grup işçi işgüçlerini bağışladılar.
bir teyze bir yıllık yetim maaşını,
bir nine elindeki son on lirasını.
daha bitmedi.....
bir çok çocuk kırdı kumbarasını.....
* * *

biliyorum dün gece
bölücü eşkiya ve destekçileri de
seyretti aynısını.
doğu ile batının,
güney ile kuzeyin yansıttığı
dayanışma aynasını....
* * *

Hüsamettin Günaçtı

Vızgelir

duydum hayallerini,
sordum ismi-âlini,
gördüm sahte hâlini,
sen ne dersen vızgelir.

bıktım yalanlarından,
ürktüm sevdalarından,
yıldım kavgalarından,
sen ne dersen vızgelir.

bende yürek mangal gibi,
karşında ürkek Mâral gibi,
mevsim devamlı hazan gibi,
sen ne dersen vızgelir.

geri ver şiirlerimi,
al benden sevgilerini,
topla şikâyetlerini,
sen ne dersen vızgelir.

son ver korkularıma,
yol ver duygularıma,
fısıldama artık kulaklarıma,
sen ne dersen vızgelir...

Hüsamettin Günaçtı

Yalancı

bilmezsin ki aşkı sevgiyi,
anlayamazsın o iki kelimeyi.
sen hiç aşık olmadın ki,
duyamazsın kırılan kalbin
çıkardığı iniltiyi.

dostlukların da öylesine,
hemen hepsi yalan üstüne.
kirlenir diye korkma,
inan yakışır sana,
ters yüz et giy üstüne.

oysa söylemişim kaç kere;
"insanlar başkalarını
kandırma sanatını,
önce kendi kendilerini
kandırarak öğrenirler"
diye.

niye hiç kulak asmadın.
önce kendini,
sonra da beni kandırdın.
peki ya vicdanın..?
korkarım sonunda
onu da kandırırsın.

ama sen yine de;
boş vakitlerinde
vicdanına;
rahat mısın
diye
sorar mısın..?

17-08-2004

Hüsamettin Günaçtı

Yalanmış

yalanmış
titreyen ellerdeki terler,
yalanmış
aşk iksiri dediğin meyler,
yalanmış
seni seviyorum dediğin geceler,
yalanmış hepsi,yalanmış meğer.

inanmıştım sevgine,
sonsuz dek benimsin diye
bağlanmıştım körükörüne.
yalanmış hepsi,yalanmış meğer.

elâ gözlerden dökülen yaşlar,
beni sımsıkı saran kollar,
uykusuz sabahladığımız barlar,
yalanmış hepsi,yalanmış meğer.

gülünce parlayan gözler,
aşkımız ölümsüz diyen sözler,
aşk nağmeleri ile inleyen diller,
yalanmış hepsi,yalanmış meğer.

şimdi kim silecek gözlerimi?
kim sımsıkı tutacak ellerimi?
hangi bakış delecek yüreğimi?
yalanmış hepsi,yalanmış meğer...

Hüsamettin Günaçtı

Yalnızım

ormandaki Meşe, Kayın, Gürgen,
hepsi de gençtir benden.
aşkım gözünde
etmese de beş metelik,
n'olur kalma uzaklarda.
yalnızım,yorgunum da üstelik...

Hüsamettin Günaçtı

Yanılışlarım

elekten geçirdim umutlarımı,
unufak dağıldılar.

tlbentte damıttım duygularımı,
aşka tortu oldular.

börtü böceğe anlattım sevdalarımı,
hepsi korktu kaçtılar.

doğrucular söyledi yanılışlarımı,
boşverdim...
zaten kendileri yanılıştılar...

Hüsamettin Günaçtı

Yaşam ve ölüm

yaşamak;
bir Çınar ululuğuyula kök salmak
bir karış toprakta.

ölmek;
bir rüzgar ıslığıyla
yere düşen her yaprakta...

Hüsamettin Günaçtı

Zalim

uzaklara mektup yazdım her dilden,
medet umup posta güvercinlerinden.
ya şahinler kaptı güvercinlerimi,
ya da zalim anlamadı aşığın halinden...

Hüsamettin Günaçtı